

Dozorčí rada Českého svazu tanečního sportu

Dozorčí rada ČSTS tímto reaguje na názory a komentáře související s vydaným stanoviskem DR ČSTS ze dne 13.4.2019, a to zejména na:

1. Neoprávněnost vydávání stanovisek DR ČSTS
2. Údajné ovlivnění konání VH divizí ČSTS
3. Nesprávnost právního názoru DR ve věci vzniku členství a práva volit a být volen

K bodu 1 DR uvádí:

Dle Statutu DR je DR kontrolním a revizním orgánem ČSTS a je odpovědná ze své činnosti pouze Výroční konferenci. DR vykonává kontrolu souladu rozhodnutí orgánů ČSTS se stanovami a ostatními dokumenty, a dále krom jiného metodicky dozírá a vede řádný výkon dozorčích komisí divizí ČSTS. V okamžiku, kdy je DR ČSTS ze strany členů a orgánů ČSTS dotazována a vyzývána k přijetí jakéhokoliv stanoviska či vyjádření názoru (což se v minulosti opakovaně stalo) jako v tomto konkrétním případě ve věci vzniku členství a otázky práva volit a být volen, nemůže být DR nečinná a v dané věci jako kontrolní orgán nevydat své stanovisko a názor k učiněným podáním adresovaným DR. V daném konkrétním případě zmíněného stanoviska se tak stalo na dotazy a výzvy individuálních členů Pražské divize, členů Ústecké divize a členů Královéhradecké divize. Vzhledem k tomu, že se jednalo o totožné otázky a podněty se stejným obsahem, nemohla DR jako kontrolní a revizní orgán nechat tyto dotazy a žádosti o stanoviska bez povšimnutí, a to zejména v souvislosti s konáním a organizací VH divizí, jichž se tyto podněty přímo dotýkaly. DR je jako orgán ČSTS oprávněna (tak jako každý orgán ČSTS) vydávat podle čl. 8 Stanov dokumenty ČSTS, a to dokumenty na úrovni 5. vydávané jako doporučení, což je i případ výše zmíněného stanoviska a uvedené je vyjádřením demokratických zásad spolkového práva. Vydávání těchto dokumentů úrovně 5 je umožněno jakémukoliv orgánu ČSTS a předmětné stanovisko zcela odpovídá obsahem kontrolní, revizní a dozorové činnosti DR ČSTS vedoucí k zajištění souladu rozhodnutí orgánů ČSTS se stanovami a ostatními dokumenty ČSTS (čl. 2, odst. 3, písm. b) Statutu DR) a nijak se z tohoto funkčního vymezení neodchyluje a ani nevstupuje do kompetence jiného orgánu ČSTS. Z uvedeného vyplývá, že DR ČSTS byla a je plně kompetentní k vydávání stanovisek a doporučení podle Stanov.

K bodu 2 DR uvádí:

Stanovisko DR ČSTS mělo za cíl upřesnit a napomoci rozhodovací praxi při konání VH divizí a rozhodování DK divizí, což je opět úkolem DR ČSTS. DR prezentovala své stanovisko jako právně nezávazné a pomocné, neboť DR ČSTS nemá v dané věci kompetenci závazně rozhodovat. Okolnost, kdy bylo stanovisko vydáno po konání čtyř VH divizí z celkem čtrnácti byla ta, že první podnět a požadavek k vydání stanoviska DR obdržela dne 10.4.2019 a další pak v následujících dnech, což vedlo DR k vydání stanoviska dne 13.4.2019. Dříve stanovisko být vydáno nemohlo, neboť o daném problému DR nevěděla, vše opět s cílem zajištění souladu rozhodnutí orgánů ČSTS se stanovami a ostatními dokumenty ČSTS (čl. 2, odst. 3, písm. b) Statutu DR), tedy v rámci kompetence DR ČSTS.

K bodu 3 DR uvádí:

DR ČSTS trvá na svém stanovisku ze dne 13.4.2019 ve věci vzniku členství v ČSTS a možnosti výkonu hlasovacího a volebního práva. Uvedené stanovisko je podpořeno jak nezávislým stanoviskem Mgr. Ing. Andreje Šnajdra, advokáta ze dne 10.4.2019, tak bylo i nezávisle konzultováno s právníky z řad soudců a státních zástupců s jednoznačným závěrem správnosti tohoto stanoviska DR ČSTS. Není možné vykládat Stanovy ČSTS v daném ustanovení Části II. čl.5 tak, že individuální členství s právem volit a být volen vzniká již doručením přihlášky a úhradou členského příspěvku a že tento člen má

rovnocenné postavení k jiným členům, to je v rozporu s ustanovením čl.5 odst. 2. věty čtvrté Stanov. Rovněž vymezit druhy členství jen jako individuální, kolektivní, přidruženém a čestné není bez dalšího možné, neboť Stanovy vymezují v případě členství i zvláštní postavení tzv. žadatele o členství (což je člen, který dosud není individuálním členem), tato okolnost nemůže být zpochybněna a zcela jasně vyplývá ze znění Stanov. Ze znění stanov rovněž jasně vyplývá, že jen individuální člen má právo volit a být volen (čl. 6 odst. 1, písm. k) Stanov). Vznik individuálního členství tedy nikdy nemůže být přímo spojován s okamžikem vzniku členství doručením přihlášky a zaplacením příspěvku a zápisem do seznamu členů. Přijatý člen se tedy stane členem ČSTS, ale nikoliv členem individuálním s právem volit a být volen, tím je až uplynutím lhůty 3 měsíců od doručení přihlášky, uvedené je opět jednoznačně stanoveno a tuto lhůtu nelze ničím zkrátit či vyloučit. DR rovněž ve svém stanovisku nikde neuvádí, že by člen se statutem žadatele o členství neměl žádná práva, jen konstatuje, že tento člen má práva dle Stanov. Názor, který DR registruje o tom, že pokud by členství nevzniklo, nemohl by člen získávat body v soutěžích, je naprosto lichý a přenáší problém účelově jinam. Platný soutěžní řád tuto okolnost nijak neupravuje a pouze konstatuje, jakých soutěží se člen ČSTS (tedy ten, kdo podal přihlášku a uhradil příslušný poplatek) může účastnit s tím, že tak může činit i člen se statutem žadatele o členství. V daném případě není možné odkazovat na tzv. zvykové právo, či právní obyčeje, které mohou být pramenem práva jen výjimečně, což ale není daný případ, neboť Stanovy jako základní dokument spolku a pramen psaného práva, jež je rozhodující v dané věci, hovoří jasně. Praxi třeba i dlouholetou, pokud se odchyluje od psaného práva není možné považovat za určující a nahrazující právo psané.

Pro DR ČSTS je rozhodující to, že pokud by bylo umožněno právo volit a být volen i pro členy, kteří mají statut žadatele o členství, pak by byl zcela popřen smysl, proč byla tato úprava do Stanov přijata, a to o možnost rozhodnout v určité zkušební lhůtě, zda takového žadatele do spolku přijmout a dále i zamezit účelovému navyšování členské základny před volební VH divize a VK ČSTS s cílem ovlivnit rozhodování v těchto orgánech a fakticky tak ovládnout spolek. Uvedená pojistka by byla tímto názorem zcela popřena a vyloučena. Uvedené je podpořeno zjištěními, kdy v současné době před VH divizí došlo k razantnímu zvýšení počtu členů u některých KČ, a to až o stovky členů, kteří v době konání VH divizí nesplňovali podmínku vzniku individuálního členství. Je nutné se ptát, proč se tak stalo? Je za tímto jednáním poctivý záměr? DR se domnívá, že nikoliv s tím, že uvedené je nutné považovat za zneužití práva a jako kontrolní orgán musela v dané věci zasáhnout, a to v souladu se svojí kompetencí a ochranou práv spolku a jejich řádných členů. Stanovisko DR ČSTS ze zcela opírá jednak o právní výklad platných Stanov jako základního dokumentu spolku, který je podpořen i výklady jiných nezávislých odborníků a současně je tento výklad i zcela konformní se smyslem a důvodem této úpravy v legislativě spolku. DR tedy trvá na svém výše uvedeném stanovisku.

Výše uvedené stanovisko bylo přijato hlasováním členů DR, a to v poměru 2 hlasy pro a 1 hlas proti. Stanovisko bylo přijato usnesením DR dne 28.5.2019. Přílohou Stanoviska je i menšinový názor člena DR Ing. Radima Vajchra.

Mgr. Jiří Vrána

předseda DR ČSTS

Menšinový názor Ing. Radima Vajchra:

Ad bod 1) DR primárně dle svého statutu dává podněty nadřízenému orgánu ke kontrolovanému subjektu, který má následně rozhodnout. V tomto případě mělo být stanovisko předloženo VK, neboť nikdo jiný nemá právo rozhodnout (a soud, samozřejmě). Zveřejnění stanoviska přímo na webových stránkách s tím, že bylo jednáno na popud členské základny, jde proti smyslu fungování a statutu DR. Minimálně tato věc měla být projednána s VR jako aktuálně nejvyšším orgánem spolku, což se nestalo. Tím není samozřejmě dotčena nezávislost DR, která skutečně má posuzovat porušení zákonů či stanov (jednoznačné), nikoliv však na základě právní domněnky.

Ad 2) DR by měla postupovat vždy v souladu se zákony a s vědomím právních následků svého konání. Zveřejnění stanoviska ve zcela nevhodném čase a v průběhu již konaných VH bylo obrovskou chybou. Ve svém důsledku vedlo ke zrušení VH divizí a zpochybnění legitimacy svolané VK pro odepření práva části členů volit a být volen. Stanovisko DR tak bylo vydáno v rozporu se základními právními principy, zejména neminem laedere (nikomu neškodit). Nikoliv nevýznamná část členů byla tímto poškozena. Osobně považuji tuto chybu za natolik závažnou, že je důvodem k odvolání DR. Velmi důrazně jsem trval na zrušení tohoto stanoviska (písemnou formou), jde však o menšinový názor.

Ad 3) – zde je nutné použít Občanský zákoník § 220 cituji: „ 1) Určí-li stanovy, že členství je různého druhu, vymezí práva a povinnosti spojené s jednotlivými druhy členství. 2) Omezit práva nebo povinnosti spojené s určitým druhem členství lze jen za podmínek určených předem ve stanovách, jinak se souhlasem většiny dotčených členů. To neplatí, má-li spolek k omezení práv nebo rozšíření povinností spravedlivý důvod.“ Dalším dokumentem jsou pak naše Stanovy, kde v části II, článku 5 odstavec 2 je psáno, cituji: „Nový člen se po dobu 3 měsíců od doručení přihlášky Sekretariátu ČSTS stává žadatelem o členství se všemi právy a povinnostmi dle těchto stanov.“ Právem je tedy i právo volit a být volen s omezením na individuální členství (vylučuje kolektivní, čestné a přidružené členy) a věkový limit 18 let – viz článek 6, odstavec 1. Žádné další omezení práva volit v souladu s požadavkem § 220 OZ naše stanovy neobsahují a jde pouze o umělou právní konstrukci. Současně nelze jakkoliv omezit právo občanů stát se členem spolku, zejména ne s odkazem na účelovost či podjatost těchto. To je v přímém rozporu se statutem veřejné prospěšnosti, který bychom měli dodržovat. O zásadách olympijského hnutí ani nemluvě. Navýšení členské základny je legitimním způsobem, jak se rozhodující měrou podílet na řízení spolku a pro všechny bez rozdílu je tato možnost otevřená. Jakékoliv kádrování nebo omezování v tomto směru je vzhledem k otevřenému pojetí spolku naprosto nepřipustné.